

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/27/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200770
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200770.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Kamil Plučinský, Železničná 144/32, 059 52 Veľká Lomnica, IČO: 33 880 093, zastúpený: JUDr. František Kočka, advokát, so sídlom Stropkovská 48, 040 11 Košice, adresa pre doručovanie Pribinova 8, 040 11 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, 817 82 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/10484/2012-11 zo dňa 20. februára 2012, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/152/2012-46 zo dňa 5. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/152/2012-46 zo dňa 5. novembra 2013 v časti o zastavení konania pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu p o t v r d z u j e .

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/152/2012-19 zo dňa 5. novembra 2013 v časti o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku z r u š u j e a vec v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č MF/10484/2012-11 zo dňa 20.02.2012 zastavil.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, bolo rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora a aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ak ide o rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora, je iba prokurátor. Na základe týchto skutočností skonštatoval, že v tomto prípade bolo potrebné žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podať proti rozhodnutiu vo veci samej, teda proti rozhodnutiu, ktorým sa zakladajú menia alebo rušia oprávnenia alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo, ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. V danom prípade bolo takýmto rozhodnutím rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky číslo I/225/15030-

113272/2010/990813-r zo dňa 29.10.2010 ktorým bolo zamietnutie odvolania žalobcu a potvrdené rozhodnutie - dodatočný platobný výmer daňového úradu Kežmarok č. 716/230/20957/10/Čer zo dňa 07.07.2010. Z uvedených dôvodov dospel Krajský súd k záveru že žalobca nie je aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora a žaloba smeruje voči rozhodnutiu o nevyhovení protestu prokurátora.

Ako ďalší dôvod na zastavenie konania Krajský súd poukázal na § 10 ods. 1 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a skutočnosť že žalobca nezaplatil v stanovenej lehote súdny poplatok, a to ani napriek poučeniu, v dôsledku čoho následne súd konanie vo veci zastavil aj z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom poukázal na skutočnosť, podľa § 245 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a, ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup. Z gramatického a ani systematického výkladu zákonných ustanovení však nevyplyva, že prokurátor je jediným subjektom oprávneným podať žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o nevyhovení jeho protestu a ani to, že iné subjekty nie sú aktívne legitimované na podanie takejto žaloby. Podľa žalobcu je logické, že Zákon o prokuratúre upravuje len právomoc a pôsobnosť prokuratúry v týchto veciach a nie práva a povinnosti iných účastníkov správneho konania. Poukázal zároveň na ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p., § 250 ods. 2 O.s.p., ako aj § 250 ods. 1 O.s.p. a § 24 ods. 2 zákona o prokuratúre. Z uvedených zákonných ustanovení podľa žalobcu vyplýva, že žalobca bol účastníkom správnych konaní, v ktorých boli vydané vyššie uvedené rozhodnutia, a zákonnosť a postup pri vydávaní ktorých žiadal preskúmať pričom, týmito rozhodnutiami a postupmi by bol ukrátený na svojich právach. Nesúhlasí s názorom, podľa ktorého rozhodnutím o nevyhovení protestu prokurátora ostáva sféra oprávnení a povinností žalobcu nedotknutá. Podľa jeho názoru, rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora má okrem procesnoprávných účinkov dosah aj na sféru hmotných práv, lebo sa dotýka práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Rozhodnutia správnych orgánov, zákonnosť ktorých žiadal žalobca preskúmať v tomto konaní, nemožno považovať za rozhodnutie predbežnej povahy a ani za procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania. Z povahy predmetných rozhodnutí je zrejmé, že nejde ani o rozhodnutia vylúčené zo súdneho prieskumu. Nie je možné vnímať izolovane iba procesné dôsledky rozhodnutí o nevyhovení protestu prokurátora, keď naopak v prípade, ak by tomuto protestu vyhovené bolo, došlo by k zrušeniu rozhodnutí, ukladajúcim žalobcovi peňažné povinnosti. Vychádzajúc z uvedeného nemôže byť podľa žalobcu rozhodnutie správneho orgánu vylúčené zo súdneho prieskumu len preto, že jeho vydaniu predchádzalo protest prokuratúra.

Ohľadne časti, v ktorej Krajský súd zastavenie konania odôvodnil aj tým, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za podanie žalobcu, oznámil žalobca, že dňa 11. decembra 2013, t.j. pred uplynutím lehoty na podanie odvolania, zaplatil súdny poplatok podľa položky 10 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 66,- €.

Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal žalobca napadnuté uznesenie Krajského súdu Bratislave zrušiť a žalobcovi priznať náhradu trov konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril dňa 17.03.2014 žalovaný. Podľa jeho názoru, v predmetnom spore nie je žalobca aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu. Poukázal na tú skutočnosť, že žalobca mal možnosť napadnúť žalobou na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu čo však nevykonával a nakoľko žalobca lehotu na podanie žaloby zmeškal, snaží sa túto neodstrániteľnú podmienku konania odstrániť tým, že si prisvojuje právo na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora. Udelená právomoc pritom v zmysle príslušných ustanovení O.s.p. patrí výlučne prokurátorovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je

opodstatnené

V prejednávanej veci prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove podal protest proti rozhodnutiu Daňového riaditeľstva, ktorému žalovaný v prvostupňovom konaní rozhodnutím nevyhovel a v druhostupňovom konaní o rozklade žalobcu napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora a rozklad žalobcu zamietol.

Spornou v prejednávanej veci je otázka, či je žalobca ako účastník administratívneho konania o rozklade je aktívne procesne legitimovanou osobou na podanie návrhu na začatie konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora. Táto otázka súvisí aj s prístupom účastníka k súdnej ochrane, a preto má aj ústavno-právny rozmer v podobe zabezpečenia ústavne konformného postupu z hľadiska čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR.

Senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že postupom krajského súdu - zastavením konania pre nedostatok aktívnej legítimácie žalobcu nedošlo k porušeniu zákonnosti ani k porušeniu princípov ústavne konformného výkladu.

Z hľadiska zákonnosti postup krajského súdu je v súlade s ustanovením § 250b ods. 5 O.s.p. podľa ktorého „prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu“. Uvedené ustanovenie upravuje aktívnu legítimáciu prokurátora na podanie žaloby proti rozhodnutiu, ktorým nebolo vyhovené protestu. Prokurátorovi je v súlade so všeobecným dispozičným princípom v občianskom súdnom konaní ponechaná možnosť podať žalobu. Nejde o právnu povinnosť takéhoto postupu, ktorá sa spája s princípom oficiality.

Systematicky toto ustanovenie je v súlade a nadväzuje na ust. § 22 ods. 1, 3 zák.č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, z ktorých vyplýva, že protestom disponuje prokurátor. Je oprávnený ho podať i vziať späť. Protest prokurátora je právnym prostriedkom prokurátora, ktorým prokurátor vykonáva dozor na dodržiavaním zákonov (§ 21 ods. 2 zák.č. 153/2001 Z.z.). Ide o verejnoprávny, mocenský prostriedok zákonom zverený prokurátorovi na realizáciu jeho právomoci, na podanie ktorého účastník administratívneho konania nemá právny nárok.

Protest podáva prokurátor proti právoplatnému rozhodnutiu. Právna situácia medzi účastníkmi správneho konania je vytvorená konštitutívnymi účinkami správneho rozhodnutia. Rozhodnutie o zamietnutí protestu prokurátora je bez právneho vplyvu na túto situáciu, je bez právneho vplyvu na právny stav vyplývajúci z právoplatného rozhodnutia. V dôsledku toho ani účastník administratívneho konania nie je ukrátený na právach viazucich sa pôvodnému administratívne konaniu.

V predmetnej veci bol žalobca oprávnený napadnúť rozhodnutie správnych orgánov samostatnou správnu žalobou podľa piatej časti O.s.p. Žalobca takto nepostupoval a napriek svojej aktívnej legítimácii v takomto konaní žalobu nepodal.

Vzhľadom na uvedené, keďže sa Najvyšší súd stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu, napadnuté rozhodnutie v časti o zastavení konania v dôsledku nedostatku aktívnej legítimácie žalobcu potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Podaním žaloby vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby vo výške 70,- €, splatný dňom vzniku poplatkovej povinnosti. Krajský súd výzvou zo 16.01.2014 vyzval žalobcu na zaplatenie tohto súdneho poplatku v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva zároveň obsahovala aj poučenie o tom, že ak nebude poplatok zaplatený v určenej dobe, súd konanie zastaví (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Uvedená výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola právnenému zástupcovi žalobcu doručená 24.01.2014. Právny zástupca ani žalobca na túto výzvu v stanovenej lehote nereagovali v dôsledku čoho

prvostupňový súd konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku napadnutým uznesením zastavil. Naproti tomu v lehote na podanie odvolania proti uzneseniu ktorým súd mimo iného zastavil konanie aj pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobca uvedený súdny poplatok zaplatil. Táto okolnosť predstavuje novú právnu skutočnosť s, ktorou sa musí v zmysle zákona o súdnych poplatkoch Krajský súd vysporiadať, v dôsledku čoho Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie v tejto časti zrušil a vrátil Krajskému súdu na nové konanie.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

